

عنوان مقاله:

ژئوتوریسم و همگرایی کشورهای اسلامی؛ راهبردی در توسعه پایدار گردشگری

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امیر صفاری - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی

سعید رحیمی هرآبادی - دکتری ژئومورفولوژی و مدیریت محیط، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

ژئوتوریسم دانشی میان رشته ای بر مبنای علوم زمین (به ویژه دانش ژئومورفولوژی) و گردشگری است که هدف اصلی آن شناسایی، ارزیابی و مدیریت ژئوسایت ها و ژئومورفوسایت ها است. هدف این دانش ترویج گردشگری میراث زمین در مکان های زمین شناختی و ارائه الگوهایی برای حفاظت و بهره برداری در مقیاس های محلی، منطقه، ملی و جهانی است. از منظر دیگر ژئوتوریسم تلفیق یافته از بوم گردشگری، گردشگری فرهنگی و زیست محیطی است، که کوشش دارد با ایجاد رابطه ای پویا و خلاق بین طبیعت و فرهنگ یک منطقه با گردشگران داخلی و خارجی، جریان های جدیدی را برای توریسم جهانی، صلح و توسعه پایدار فراهم نماید. در این نوشتار جستاری اجمالی در راهبردهای همگرایی و صلح به ویژه میان کشورهای جهان اسلام در بستر جاذبه ها و اهداف دانش ژئوتوریسم دارد. یافته های این مطالعه راهبردهایی از قبیل تلاش در ایجاد ثبات سیاسی، اعتلای سطح امنیت میان جوامع جهان اسلام، کاهش کشمکش های سیاسی در اثر کاهش نرخ بیکاری در کشور، تلاش برای کاهش آشوب ها و تشنجات سیاسی، برقراری تماس بین قومیت ها و ملیت های گوناگون و ارتقای درک متقابل بین کشورهای جهان اسلام، مورد بررسی اجمالی قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

ژئوتوریسم، ژئومورفوسایت، میراث زمین، امنیت، همگرایی کشورهای جهان اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165717>

